

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1998

Julkaistu Helsingissä 30 päivänä syyskuuta 1998

N:o 702—708

SISÄLLYS

N:o		Sivu
702	Asetus ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen I liitteen muutosten voimaansaattamisesta	1903
703	Asetus ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen muuttamisesta	1904
704	Asetus ajoneuvojen katsastuksesta annetun asetuksen muuttamisesta	1911
705	Asetus ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen 4 ja 5 §:n muuttamisesta	1913
706	Valtioneuvoston päätös kansaneläkkeiden sitomisesta elinkustannuksiin annetun valtioneuvoston päätöksen 2 §:n muuttamisesta	1915
707	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä	1916
708	Verohallituksen päätös Konserniverokeskuksen toimivallasta ja toimivaltaisesta verotuksen oikaisulautakunnasta sekä Konserniverokeskuksessa verotettavista verovelvollisista	1917

N:o 702

Asetus

ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen I liitteen muutosten voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 25 päivänä syyskuuta 1998

Ulkoasiainministerin esittelystä säädetään:

1 §
Kiotossa 1—11 päivänä joulukuuta 1997 ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen (SopS 61/1994) sopimuspuolten kokouksessa tehdyn puitesopimuksen I liitteen muutokset, jotka tasavallan presidentti on hyväksynyt 7

päivänä elokuuta 1998, ovat voimassa 13 päivästä elokuuta 1998 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 30 päivänä syyskuuta 1998.

Helsingissä 25 päivänä syyskuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

(Sopimusteksti on julkaistu Suomen säädöskokoelman sopimussarjan n:ossa 82/1998)

N:o 703

Asetus**ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä syyskuuta 1998

Liikenneministerin esittelystä
muutetaan ajoneuvojen rakenteesta ja varusteista 4 päivänä joulukuuta 1992 annetun asetuksen (1256/1992) 15, 17, 18, 24 a, 57, 63, 97, 103 ja 104 §, sellaisina kuin niistä ovat 24 a § asetuksessa 671/1997, 57 § asetuksessa 902/1997, 97 § osaksi asetuksessa 965/1996, 103 § asetuksissa 1122/1994, 1366/1997 ja 258/1998 sekä 104 § mainitussa asetuksessa 965/1996, ja lisätään asetukseen uusi 21 a ja 21 b § sekä 35 c § 5 lukuun ja 103 a, 103 b ja 104 b § 6 lukuun, seuraavasti:

15 §

Sairasauto

Sairasauto on sairaiden tai loukkaantuneiden henkilöiden kuljetukseen tarkoitettu M-luokan ajoneuvo, jossa on erityisvarusteita tätä tarkoitusta varten. Sairasauto täyttää mitoiltaan ja varusteiltaan sosiaali- ja terveyspalveluista vastaavan ministeriön tarvittaessa vahvistamat vaatimukset ja on asianomaisen terveyskeskuksen sairaankuljetukseen hyväksymä.

17 §

Matkailuauto

1. *Matkailuauto* on erityiskäyttöön tarkoitettu M₁-luokan ajoneuvo, jossa on vähintään seuraavilla varusteilla varustetut majoitustilat:

- a) istuimia ja pöytä;
- b) makuupaikkoja, jotka voidaan muuntaa istuimista;
- c) keittomahdollisuus; ja
- d) säilytystiloja.

2. Edellä 1 momentissa tarkoitettujen varusteiden on oltava kiinnitetty tukevasti majoitustilaan. Pöytä voi kuitenkin olla helposti poistettavissa.

3. Autoverolaissa (1482/1994) tarkoitettu *verovapaa matkailuauto* on matkailutarkoitukseen rakennettu ja varustettu, liikenneasioista vastaavan ministeriön antamat

määräykset täyttävä M₁-luokan auto. Verovapaa matkailuauton sisäkorkeus on vähintään 1,9 metriä alueella, jonka leveys on vähintään 0,4 metriä ja pituus vähintään 40 prosenttia asunto-osan pituudesta.

18 §

Ruumisauto

1. *Ruumisauto* on kuolleiden henkilöiden kuljetukseen tarkoitettu M-luokan ajoneuvo, jossa on erityisvarusteita tätä tarkoitusta varten.

2. Autoverolaissa tarkoitettu *verovapaa ruumisauto* on hautaustointa harjoittavan omistuksessa oleva ruumiiden kuljetukseen tarkoitettu, väriltään musta, valkoinen tai hopeanharmaa M₁-luokan auto, jossa on kiinteällä vetolavalla varustettu kori.

3. Verovapaa ruumisauton ohjaamon ja arkkutilan välillä on kiinteä väliseinä. Arkkutilan pituus 0,4 metrin korkeudelta vetolavasta mitattuna on vähintään 2,1 metriä. Arkkutilassa on enintään yksi istuin yhdelle henkilölle.

21 a §

Panssaroitu ajoneuvo

Panssaroitu ajoneuvo on kuljetettavien matkustajien tai tavaroiden suojeluun tarkoitettu ajoneuvo, joka on panssarointi- ja luodinkestävyysvaatimusten mukainen.

21 b §

Kaksikäyttöauto

1. *Kaksikäyttöauto* on N_1 -luokan ajoneuvo, jossa on kuljettajan lisäksi istuinpaikat enintään kuudelle henkilölle. Kaksikäyttöauton suurimmasta sallitusta kokonaismassasta auton tavarakuorman massa on suurempi kuin 68 kg:n massaisiksi katsottujen matkustajapaikkojen (ilman kuljettajaa) yhteen laskettu massa.

2. Istuinpaikan katsotaan olevan olemassa, jos ajoneuvo on varustettu helposti käytettävissä olevilla istuinten kiinnityspisteillä. Helposti käytettävissä olevilla istuinten kiinnityspisteillä tarkoitetaan niitä kiinnityspisteitä, joita voidaan käyttää. Jotta kiinnityspisteet eivät olisi helposti käytettävissä, valmistajan on fyysisesti estettävä niiden käyttö esimerkiksi hitsaamalla niiden päälle suoja-levyt tai asentamalla vastaavat pysyvät rakenteet, jotka eivät ole irrotettavissa tavanomaisesti saatavilla olevin työkaluin.

24 a §

Mitat

1. *Ajoneuvon pituus* on mitta, joka mitataan standardin ISO 612—1978 termin n:o 6.1 mukaisesti. Standardista poiketen ajoneuvon pituutta mitattaessa ei muissa ajoneuvoissa kuin M_1 -luokan ajoneuvoissa oteta huomioon seuraavia laitteita:

- a) pyyhin- ja pesulaitteet;
- b) etu- ja takamerkinvalvot;
- c) tullisinettien kiinnityslaitteet ja niiden suojaus;
- d) kuormapeitteen kiinnitysvälineet ja niiden suojaus;
- e) valaistuslaitteet;
- f) taustapeilit;
- g) takatilan valvonnan apulaitteet;
- h) ilmanottoputket;
- i) vaihtokuormatilan kiinnitysvasteet;
- j) astinlaudat;
- k) puskurikumit;
- l) ajoasennossa olevat nostolavat, rampit ja vastaavanlaiset laitteistot, jotka eivät ylitä 200 mm edellyttäen, ettei ajoneuvon kuormauskapasiteetti kasva; ja
- m) moottoriajoneuvon kytkentälaitteet.

2. *Ajoneuvon leveys* on mitta, joka mitataan standardin ISO 612—1978 termin n:o 6.2

mukaisesti. Standardista poiketen ajoneuvon leveyttä mitattaessa ei muissa kuin M_1 -luokan ajoneuvoissa oteta huomioon seuraavia laitteita:

- a) tullisinettien kiinnityslaitteet ja niiden suojaus;
- b) kuormapeitteen kiinnitysvälineet ja niiden suojaus;
- c) renkaan rikkoutumisen ilmaisimet;
- d) roiskeenestojärjestelmän ulkonevat jousitavat osat;
- e) valaistuslaitteet;
- f) linja-autojen ajoasennossa olevat rampit, nostolavat ja vastaavanlaiset laitteistot edellyttäen, etteivät ne ulotu 10 mm kauemmas ajoneuvon sivusta ja että ramppien eteenpäin ja taaksepäin suuntautuvat kulmat pyöristetään vähintään 5 mm:n säteellä ja reunat vähintään 2,5 mm:n säteellä;
- g) taustapeilit;
- h) rengaspaineen ilmaisimet;
- i) nostettavat portaat; ja
- j) renkaan kylkien pullistuma renkaan ja maan kosketuspisteen yläpuolella.

3. *Ajoneuvon korkeus* on mitta, joka mitataan standardin ISO 612—1978 termin n:o 6.3 mukaisesti. Standardista poiketen ajoneuvon korkeutta mitattaessa ei muissa kuin M_1 -luokan ajoneuvoissa oteta huomioon seuraavia laitteita:

- a) antennit; ja
- b) virroitimet yläasennossaan.

4. Muun ajoneuvon kuin puoliperävaunun vetoauton ja puoliperävaunun *kuormatilan pituudella* tarkoitetaan etäisyyttä kuormatilan etummaisesta ulkoisesta pisteestä ajoneuvon takimmaiseen ulkoiseen pisteeseen mitattuna vaakasuoraan ajoneuvon pitkittäistasossa. Etäisyyttä mitattaessa ei oteta huomioon:

- a) ohjaamon takimmaisen pisteen etupuolella olevaa kuormatilaa;
- b) 1 momentissa mainittuja laitteita; eikä
- c) ulkonevia jäähdytyslaitteita ja muita apulaitteita, jotka sijaitsevat kuormatilan etupuolella.

5. *Ajoneuvoyhdistelmän pituus* on moottoriajoneuvon ja sen taakse kytketyn perävaunun tai perävaunujen pituus, kun niiden pituusakselit ovat samalla suoralla.

6. Jos mitatut arvot poikkeavat valmistajan samaa tyyppiä edustavalle ajoneuville ilmoittamista mitoista, käytetään mittoja koskevia vaatimuksia tarkastettaessa mitattuja arvoja.

35 c §

Eräitä ajoneuvoryhmiä koskevat poikkeukset

M₁-luokan ajoneuvon osien EY-, e- tai E-hyväksyntää koskevaa 30 §:n 3 momentissa olevaa vaatimusta ja ajoneuvon EY-tyyppi-hyväksyntänumeroa koskevaa 32 b §:ssä olevaa vaatimusta ei sovelleta:

a) invataksiin, pelastusautoon, saira-autoon, matkailuautoon, ruumisautoon, huoltoautoon ja panssaroituun M₁-luokan ajoneuvoon;

b) vaurioituneen ajoneuvon kunnostamisesta ja kokoamisesta osista annetussa liikenne-ministeriön päätöksessä (167/1997) tarkoitettuun rakennettuun ajoneuvoon;

c) käytetystä ajoneuvosta M₁-luokkaan muutostokatsastettavaan ajoneuvoon;

d) muuttotavarana maahan tuotavaan ajoneuvoon;

e) vientirekisteröitävään ajoneuvoon;

f) ulkovallan edustuston tai diplomaattikunnan jäsenen hallinnassa olevaan ajoneuvoon;

g) perintönä tai testamentilla saatuun ajoneuvoon;

h) tulli- tai muusta valtion järjestämästä huutokaupasta hankittuun ajoneuvoon;

i) vammaisen kuljettajan käyttöön tarkoitettuun ajoneuvoon;

j) pelastustoimen tai poliisin virkatehtävään käytettävään ajoneuvoon;

k) nopeuskilpailussa käytettävään M₁-luokan ajoneuvoon, jonka moottoria nopeuskilpailusääntöjen mukaan saa virittää, ajoneuvoa kilpailussa käytettäessä, kilpailuun tai katsastukseen mentäessä tai sieltä palattaessa;

l) piensarjatyypikatsastettua mallia olevaan M₁-luokan ajoneuvoon;

m) M₁-luokan ajoneuvoon, joka on Suomessa yksilöllisesti varustettu EY-tyyppi-hyväksytystä M₁-luokan ajoneuvosta vähintään kuljettajan istuinrivin takana olevia istuimia, niiden kiinnitystä ja turvavöiden sijoitusta muuttamalla alkuperäisistä EY- tai E-hyväksytyistä ratkaisuista poikkeavaksi;

n) M₁-luokan ajoneuvoon, joka on Suomessa sisätilaratkaisultaan yksilöllisesti varustettu M₁-luokan ajoneuvoksi tarkoitettusta keskeneräisestä ajoneuvosta lisäämällä siihen matkustajatilaa varustus istuimiseen ja turvavöineen; eikä

o) M₁-luokan ajoneuvoon, joka on Suomessa yksilöllisesti varustettu N-luokan ajo-

neuvosta lisäämällä siihen matkustajatilaa varustus istuimiseen ja turvavöineen.

57 §

Polttoainesäiliö

1. Auton polttoainesäiliön ja sen sijoituksen tulee vastata direktiivin 70/221/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 97/19/EY, tai M₁-luokan ajoneuvon polttoainesäiliön E-säännön n:o 34/01 vaatimuksia. Matkailu-, saira- ja ruumisautossa saa polttoainesäiliön täyttöputken suunnan ja pituuden sekä sisäänrakennetun säiliön paikan muuttaa.

2. Jos polttoainesäiliön tilavuus on suurempi kuin 800 litraa, säiliöön on sovellettava, mitä vaarallisten aineiden kuljettamiseen tarkoitetuista säiliöistä säädetään.

63 §

Istuimet N-luokan auton tavaratilassa

1. N₁-luokan ajoneuvon umpinaiseen tavaratilaan tai tavaratilan umpinaiseen osastoon saa asentaa istuimet autoverolain 24 §:n ehdoin ottaen huomioon 2 momentin b ja d kohdan rajoitukset. N₁-luokkaan kuuluvan kaksikäyttöauton tavaratilaan saa edellä sanotusta poiketen asentaa istuimet, jotka niiden kiinnitystä, turvavyövarustusta ja turvavöiden kiinnityspisteitä sekä päntukia koskevien vaatimusten osalta vastaavat M₁-luokan autoja koskevia vaatimuksia.

2. N₂- ja N₃-luokan ajoneuvon umpinaiseen tavaratilaan tai tavaratilan umpinaiseen osastoon saa asentaa istuimet seuraavin ehdoin:

a) istuimia saa asentaa ajoneuvon kantavuuden rajoissa, jolloin kuljettajan lisäksi tilaa saa olla enintään kahdeksalle henkilölle;

b) istuinten ja selkänöiden paksuus saa olla enintään 50 mm;

c) istuimet on kiinnitettävä istuinosan takareunasta saranoilla pysyvästi tavaratilan ulko- tai väliseinään ja ne on voitava kääntää ja lukita pystyasentoon siten, etteivät ne tässä asennossa oleellisesti vähennä tavarankuljetukseen tarkoitettua tilaa; ja

d) kussakin korin osastossa, jossa on istuimia, on oltava kaksi erillistä sisäpuolelta avattavaa ovea tai yksi tällainen ovi ja hätä-

uloskäytäväksi sopiva kattoluukku taikka helposti irrotettava tai rikottava ikkuna.

3. N₂- ja N₃-luokan ajoneuvon kuormalavaan tai koriin saa asentaa tukevasti kiinnitetyt penkit seuraavin ehdoin:

a) istumapaikkoja saa olla ajoneuvon kantavuuden rajoissa;

b) istuinten ja mahdollisten selkänojen paksuus saa olla enintään 50 mm;

c) kutakin henkilöä varten on varattava vähintään 400 mm x 700 mm lavatila; ja

d) jos kuormatila on avonainen, se on varustettava riittävän korkeilla ja tukevilla kai-teilla ja, jos kuormatila on umpinainen, siinä on oltava tarkoitukselliset hätäuloskäytävät.

4. N-luokan ajoneuvon tavaratilaan ei saa asentaa muita eikä muunlaisia pysyviä eikä tilapäisiä istuimia tai niiden asentamiseen tarkoitettuja laitteita kuin tässä pykälässä on mainittu.

97 §

Taustapeilit

1. Muussa kuin M₁- ja N₁-luokan ajoneuvossa tulee olla korin kummallakin puolella ulkopuolinen taustapeili. M₁- ja N₁-luokan ajoneuvossa tulee olla taustapeili korin vasemmalla puolella ja, jos ajoneuvon takaikkunasta ei ole näkyvyyttä, korin kummallakin puolella. M₁- ja N₁-luokan ajoneuvossa tulee lisäksi ohjaamon sisällä olla taustapeili, ei kuitenkaan ajoneuvossa, jossa ei ole näkyvyyttä takaikkunasta. Taustapeilien määrän, sijoituksen, näkyvyyskentän, pinta-alan, lujuuden ja kiinnityksen myöntämisen tulee vastata moottoriajoneuvojen taustapeilejä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 71/127/ETY vaatimuksia, sellaisina kuin ne ovat muutettuina komission direktiiveillä 79/795/ETY, 85/205/ETY, 86/562/ETY ja 88/321/ETY, tai E-säännön n:o 46/01 vaatimuksia. Matkailu-, sairaus- ja ruumisauton, jonka kokonaismassa on yli 2500 kg, taustapeilit saadaan hyväksyä, jos ne täyttävät sitä ajoneuvoluokkaa koskevat vaatimukset, josta erityiskäyttöön tarkoitettu auto on varustettu, tai erityiskäyttöön tarkoitettujen ajoneuvon kokonaismassaa vastaavan N-luokan ajoneuvon vaatimukset.

2. Edellä 1 momentissa tarkoitettujen direktiivin ja E-säännön mukaiset näkyvyysvaatimukset eivät koske perävaunun vetoon tar-

koitetun M₁- ja N₁-luokan ajoneuvon lisätaustapeilejä eivätkä kouluautossa opettajalle vaadittavaa peiliä.

3. Milloin ajoneuvon rakenteesta tai siihen liittyvästä laitteesta tahi varusteesta johtuen näkyvyys kuljettajan paikalta sivuille on haitallisesti rajoittunut, on ajoneuvon asennettava tarpeelliset lisäpeilit, joiden kautta kuljettaja pystyy näkemään ajoneuvon sivuille ja seuraamaan muuta liikennettä.

103 §

Invataksia, pelastusautoa, sairausautoa, matkailuautoa, ruumisautoa ja huoltoautoa koskevat poikkeukset

1. Invataksiin, pelastusautoon, sairausautoon, matkailuautoon, ruumisautoon ja huoltoautoon ei sovelleta:

a) 43 §:n säännöstä vetolaitteesta takana;

b) 53 a §:n säännöstä hiilidioksidipäästöjen ja polttoaineenkulutuksen mittaamisesta;

c) 59 §:n sivuovien saranoita ja lukkoja koskevia vaatimuksia siltä osin kuin ne koskevat muille kuin ajon aikana käytettäville istuimille johtavia ovia;

d) 60 §:n istuinten kiinnitystä, 64 turvavöitä, 64 a §:n turvavöiden kiinnityspisteitä ja 66 §:n pääntukia koskevia vaatimuksia siltä osin kuin ne koskevat muita kuin ajon aikana käytettäviä istuimia;

e) 67 §:n sisustuksen turvallisuutta koskevia vaatimuksia siltä osin kuin ne koskevat ajon aikana käytettävän takimmaisena istuimen selkänojan takana olevaa aluetta; eikä

f) 71 §:n vaatimusta siitä, että eräiden valaisimien ja heijastimien värin, tyypin, lukumäärän, sijoituksen, näkyvyyden, suuntauksen, kytkennän ja toiminnan ilmaisinta koskevien vaatimusten tulee täyttää EY-direktiivin tai E-säännön vaatimukset, jos auton erityistarkoitus edellyttää vähäistä poikkeamista vaatimuksesta.

2. Jos 1 momentissa tarkoitettu ajoneuvo on muutettu N₂-, N₃-, M₂- tai M₃-luokan ajoneuvosta, siihen ei sovelleta mainituissa momentissa tarkoitettuja vaatimuksia eikä:

a) 41 §:n jarruille asetettuja vaatimuksia siltä osin kuin ne koskevat M₁-luokan ajoneuvoa;

b) 46 §:n pakokaasu- ja hiukkaspäästöjä koskevia vaatimuksia; eikä

c) 70 §:n tuulilasin pyyhintä ja pesintä koskevaa vaatimusta.

3. Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettuun

ajoneuvoon sovelletaan vastaavan kokonaismassaista N-luokkaa tai sitä ajoneuvoluokkaa, josta tässä pykälässä tarkoitettu ajoneuvo on muutettu, koskevia 41 §:ssä tarkoitettuja jarruvaatimuksia sekä 46—48 §:n pakokaasu- ja hiukkaspäästöjä koskevia vaatimuksia. Tässä tarkoitettu kokonaismassaltaan yli 2500 kg:n auto saadaan hyväksyä melupäästöominaisuuksiltaan, jos auto täyttää ne vaatimukset, jotka koskevat sitä valmistasta tai keskeneräistä autoa, josta erityiskäyttöön varustettu auto on muutettu, tai ne vaatimukset, jotka koskevat kokonaismassaltaan erityiskäyttöön valmistettua autoa vastaavaa N-luokan ajoneuvoa. Edustavimmalle perusajoneuvolle myönnetty hyväksyntä pysyy voimassa, vaikka viitemassa muuttuisi. Lisäksi pakoputken pituuden muuttaminen viimeisimmän äänenvaimentimen ja katalysaattorin jälkeen on sallittu enintään kahden metrin pituiselta matkalta ilman lisätestejä.

4. Matkailu-, sairas- ja ruumisautoon ei sovelleta:

a) 39 §:n vaatimusta siitä, että ohjauslaitteen tulee vastata EY-direktiivin tai E-säännön vaatimuksia, jos ajoneuvo muutettu N-luokan ajoneuvosta tai sen kokonaismassa on suurempi kuin 2500 kg;

b) 58 a §:n vaatimusta kuljettajan ja matkustajan suojaamisesta etutörmäyksessä;

c) 58 b §:n vaatimusta matkustajien suojaamisesta sivutörmäyksessä;

d) 68 §:n varmuuslasivaatimusta siltä osin kuin se koskee muita lasia kuin tuulilasia ja etusivulaseja; muut ikkunat kuin tuulilasi ja etusivuikkunat saavat olla jäykkää muovimateriaalia;

e) 69 §:n vaatimusta siitä, että tuulilasin huurteen- ja sumunpoistolaitteiston tulee olla hyväksytty ja testattu EY-direktiivin mukaisesti, jos auton kokonaismassa ylittää 2500 kg;

f) 70 §:n vaatimusta siitä, että tuulilasin pyyhkimen ja pesimen tulee olla hyväksytty EY-direktiivin mukaisesti, jos auton kokonaismassa ylittää 2500 kg;

g) 99 §:n vaatimusta siitä, että näkökenttä vastaa EY-direktiivin vaatimusta, jos auton kokonaismassa ylittää 2500 kg; tuulilasin ja etusivuikkunoiden valonläpäisyn tulee kuitenkin vastata tuulilasia ja etusivuikkunoita koskevia vaatimuksia; eikä

h) 101 §:n vaatimusta siitä, että ajoneuvon tulee ulkonevien osiensa osalta vastata EY-direktiivin tai E-säännön vaatimuksia,

jos auton erityistarkoitus edellyttää vähäistä poikkeamista vaatimuksesta.

103 a §

Panssaroitua ajoneuvoa koskevat poikkeukset

1. Panssaroituun M₁-luokan ajoneuvoon ei sovelleta:

a) 36 §:n vaatimusta siitä, että renkaiden tulee olla e- tai E-hyväksytyt;

b) 39 §:n vaatimusta siitä, että ohjauslaitteen tulee vastata EY-direktiivin tai E-säännön vaatimuksia;

c) 43 §:n vaatimusta siitä, että hinauslaite on EY-direktiivin mukainen, jos ajoneuvon erityistarkoitus edellyttää vähäistä poikkeamista vaatimuksista;

d) 46 §:n pakokaasu-, haihtumis- ja hiukkaspäästöjä koskevia vaatimuksia, jos ajoneuvon erityistarkoitus edellyttää vähäistä poikkeamista vaatimuksista;

e) 53 a §:n säännöstä hiilidioksidipäästöjen ja polttoaineenkulutuksen mittaamisesta;

f) 58 a §:n vaatimusta kuljettajan ja matkustajan suojaamisesta etutörmäyksessä;

g) 58 b §:n vaatimusta matkustajien suojaamisesta sivutörmäyksessä;

h) 64 ja 64 a §:n vaatimuksia siitä, että turvavöiden ja niiden kiinnityspisteiden tulee vastata EY-direktiivin tai E-säännön vaatimuksia, jos auton erityistarkoitus edellyttää vähäistä poikkeamista vaatimuksista;

i) 67 §:n sisustuksen turvallisuutta koskevaa vaatimusta, jos ajoneuvon erityistarkoitus edellyttää vähäistä poikkeamista vaatimuksesta;

j) 68 §:n vaatimusta siitä, että ajoneuvon ikkunoissa käytettävän varmuuslasin tulee vastata EY-direktiivin, E-säännön taikka suomalaisen tai yhdysvaltalaisen standardin vaatimuksia;

k) 69 §:n vaatimusta siitä, että tuulilasin huurteen- ja sumunpoistolaitteiston tulee olla hyväksytty ja testattu EY-direktiivin mukaisesti, jos ajoneuvon erityistarkoitus edellyttää vähäistä poikkeamista vaatimuksesta;

l) 70 §:n vaatimusta siitä, että tuulilasin pyyhkimen ja pesimen tulee olla hyväksytty EY-direktiivin mukaisesti, jos ajoneuvon erityistarkoitus edellyttää vähäistä poikkeamista vaatimuksesta;

m) 71 §:n vaatimusta siitä, että eräiden valaisimien ja heijastimien värin, tyyppin, lukumäärän, sijoituksen, näkyvyyden, suuntauk-

sen, kytkennän ja toiminnan ilmaisinta koskevien vaatimusten tulee täyttää EY-direktiivin tai E-säännön vaatimukset, jos ajoneuvon erityistarkoitus edellyttää vähäistä poikkeamista vaatimuksesta;

n) 96 §:n vaatimusta siitä, että äänimerkinantolaitteen tulee vastata EY-direktiivin tai E-säännön vaatimuksia, jos ajoneuvon erityistarkoitus edellyttää vähäistä poikkeamista vaatimuksesta;

o) 97 §:n taustapeilejä koskevan vaatimuksen viittausta sivu- ja takalasiin valonläpäisevyyskertoimeen; valonläpäisevyyskerroin tulee kuitenkin olla vähintään 60 prosenttia;

p) 99 §:n vaatimusta siitä, että näkökentän tulee vastata EY-direktiivin vaatimuksia; tuulilasin ja etusivuikkunoiden valonläpäisevyyskertoimen tulee kuitenkin olla vähintään 60 prosenttia eikä näkökenttä etuviistoon saa olla liian rajoittunut; eikä

q) 101 §:n vaatimusta siitä, että ajoneuvon tulee ulkonevien osiensa osalta vastata EY-direktiivin tai E-säännön vaatimuksia, jos auton erityistarkoitus edellyttää vähäistä poikkeamista vaatimuksesta.

103 b §

Erityiskäyttöisten ajoneuvojen vaatimukset

Seuraavien ajoneuvojen ja niiden osien tulee vastata ajoneuvon käyttöönottoajankohdalla Suomessa voimassa olleita vaatimuksia:

a) invataksi, pelastusauto, sairausauto, matkailuauto, ruumisauto, huoltoauto ja panssaroitu M₁-luokan ajoneuvo;

b) vaurioituneen ajoneuvon kunnostamisesta ja kokoamisesta osista annetussa liikenneministeriön päätöksessä (167/1997) tarkoitettu rakennettu ajoneuvo;

c) käytetystä ajoneuvosta M₁-luokkaan muutoksikatsastettava ajoneuvo;

d) vammaisen kuljettajan käyttöön tarkoitettu ajoneuvo vammaisen kuljettajan erityistarpeisiin varustettu osia lukuun ottamatta;

e) pelastustoimen tai poliisin virkatehtävään käytettävä ajoneuvo pelastustoimen tai poliisin erityistarpeisiin varustettu osia lukuun ottamatta;

f) nopeuskilpailussa käytettävä M₁-luokan ajoneuvo, jonka moottoria nopeuskilpailusääntöjen mukaan saa virittää, ajoneuvoa kilpailussa käytettäessä, kilpailuun tai katsastukseen mentäessä tai sieltä palattaessa;

g) piensarjatyypikatsastettua mallia oleva M₁-luokan ajoneuvo;

h) M₁-luokan ajoneuvo, joka on Suomessa yksilöllisesti varustettu EY-tyyppihyväksytystä M₁-luokan ajoneuvosta vähintään kuljettajan istuinrivin takana olevia istuimia, niiden kiinnitystä ja turvavöiden sijoitusta muuttamalla alkuperäisistä EY- tai E-hyväksytyistä ratkaisuista poikkeavaksi;

i) M₁-luokan ajoneuvo, joka on Suomessa sisätilaratkaisultaan yksilöllisesti varustettu M₁-luokan ajoneuvoksi tarkoitettua keskeneräisestä ajoneuvosta lisäämällä siihen matkustajatilaa varustus istuimiseen ja turvavöineen; ja

j) M₁-luokan ajoneuvo, joka on Suomessa yksilöllisesti varustettu N-luokan ajoneuvosta lisäämällä siihen matkustajatilaa varustus istuimiseen ja turvavöineen.

104 §

EY-tyyppihyväksytyn auton vaatimuksenmukaisuus

M₁-luokan ajoneuvon katsotaan täyttävän 6 luvun vaatimukset, jos se on direktiivin 70/156/ETY mukaisesti, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiiveillä 78/315/ETY, 78/547/ETY, 80/1267/ETY, 87/358/ETY, 87/403/ETY ja 92/53/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveillä 96/27/EY, 96/79/EY ja 97/27/EY sekä komission direktiiveillä 93/81/ETY, 95/54/EY ja 98/14/EY, tyyppihyväksyttyä mallia ja täyttää 280 §:n 4 momentin b kohdassa säädetyt vaatimukset.

104 b §

Erityistarkoitauton vaatimuksenmukaisuus

Matkailu-, sairaus- ja ruumisauton sekä panssaroidun M₁-luokan ajoneuvon rakenteen, osan tai ominaisuuden katsotaan ilman eri tarkastusta täyttävän 103—103 b §:ssä säädetyt vaatimukset, jos rakenne, osa tai ominaisuus vastaa direktiivin 70/156/ETY liitteen XI vaatimuksia.

1. Tämä asetus tulee voimaan 30 päivänä syyskuuta 1998 ja se koskee ajoneuvoja, jotka otetaan käyttöön voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

2. Asetuksen 17 § tulee muiden ajoneuvo-

1910

N:o 703

jen kuin M₁-luokan ajoneuvojen osalta voimaan 1 päivänä tammikuuta 2000.

3. N₁-luokan ajoneuvon saa 63 §:n 1 momentin muutoksen estämättä muuttaa tai ottaa käyttöön ennen 1 päivää heinäkuuta 1999, jos ajoneuvo täyttää tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olevat vaatimukset.

Helsingissä 25 päivänä syyskuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Matti Aura*

N:o 704

Asetus**ajoneuvojen katsastuksesta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä syyskuuta 1998

Liikenneministerin esittelystä
muutetaan ajoneuvojen katsastuksesta 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun asetuksen (1702/1992) 3, 5 ja 8 §, sellaisina kuin ne ovat, 3 § asetuksessa 102/1998, 5 § asetuksessa 761/1996 sekä 8 § viimeksi mainitussa asetuksessa ja asetuksessa 1599/1995, seuraavasti:

3 §

Katsastuslajit

1. *Tyypikatsastus* suoritetaan uuden ajoneuvomallin luokittelua varten ja sen toteamiseksi, onko ajoneuvomalli rakenteeltaan, varusteiltaan, mitoiltaan ja muilta ominaisuuksiltaan säännösten mukainen.

2. *Piensarjatyypikatsastus* on tyypikatsastus, joka suoritetaan Suomessa pienenä sarjana yksi- tai useampivaiheisesti valmistetulle taikka pienenä sarjana tyypiihyväksytystä tai tyypikatsastetusta ajoneuvosta muutetulle ja täydennetylle M₁-luokkaan kuuluvalla ajoneuvomallille. Piensarjatyypikatsastettuun automalliin kuuluvia autoyksilöitä otetaan käyttöön enintään 500 kappaletta vuodessa.

3. *Rekisteröintikatsastus* suoritetaan yksittäisen ajoneuvon luokittelua varten. Siinä todetaan ajoneuvon rekisteröintiä varten tarpeelliset tiedot sekä tarkastetaan, onko ajoneuvo kunnoltaan turvallinen sekä mitoiltaan ja varusteiltaan säännösten mukainen.

4. *Kytäkatsastus* suoritetaan vetävän ja hinattavan ajoneuvon tai ajoneuvojen kytkennän hyväksymiseksi.

5. *Muutoksikatsastus* on ajoneuvon muutosten hyväksymiseksi ja ajoneuvosta rekisteriin merkittyjen tietojen muuttamiseksi tai täydentämiseksi suoritettava katsastus.

6. *Vuosikatsastus* on rekisteröidylle ajoneuvolle määräajoin suoritettava katsastus, jossa tarkastetaan ajoneuvon kunto ja rekisteriin merkityt tiedot.

7. *Jälkitarkastus* on katsastuksessa hylätylle ajoneuvolle kuukauden kuluessa katsastuksesta samassa katsastustoimipaikassa suoritettava katsastus. Jälkitarkastuksessa tarkastetaan ajoneuvosta ne kohteet, joissa edellisessä katsastuksessa on todettu vikoja tai puutteita.

5 §

Ajoneuvon, järjestelmän, osan tai teknisen yksikön valmistaja ja valmistajan edustaja

1. Ajoneuvon, järjestelmän, osan tai teknisen yksikön valmistajalla tarkoitetaan henkilöä tai elintä, joka vastaa tyypikatsastuksen suorittajalle ja tyypiihyväksyntäviranomaiselle kaikista tyypikatsastuksen ja tyypiihyväksyntämenettelyn tekijöistä sekä tuotannon vaatimustenmukaisuudesta. Valmistajan ei tarvitse osallistua ajoneuvon, järjestelmän, osan tai teknisen yksikön kaikkiin valmistusvaiheisiin.

2. Ajoneuvovalmistajan edustajalla tarkoitetaan sellaista ajoneuvojen kauppa- tai maa-hantuontia harjoittavaa Suomessa kaupparekisteriin merkittyä yritystä, joka valmistajan kanssa tekemänsä sopimuksen perusteella saa käyttöönsä ajoneuvon rakenteeseen ja varusteisiin liittyvät, hyväksymisen ehtona olevat ajoneuvon tekniset tiedot.

3. Piensarjatyypikatsastuksessa valmistajaksi rinnastetaan ajoneuvon rakenteen tai matkustajatilan varustuksen muuttamista harjoittava yritys.

Komission direktiivi 98/14/EY; EYVL N:o L 91, 25.3.1998, s. 1

8 §

Tyypikatsastettavat ajoneuvot

1. Tyypikatsastukseen on esitettävä jokainen Suomessa valmistettu tai ajoneuvovalmistajan edustajan Suomeen maahantuoma ennakoilmoituksella rekisteröitäväksi tarkoitettu ajoneuvomalli.

2. Ajoneuvomallia, jolle on myönnetty tyyppihyväksyntä, ei kuitenkaan tarvitse esittää tyypikatsastukseen. M₁-luokkaan kuuluvan ajoneuvomallin piensarjatyypikatsastusta lukuun ottamatta tyypikatsastusta ei myöskään suoriteta M₁- eikä L-luokkaan kuuluvalla ajoneuvotyyppille, joka 4 §:ssä mainittujen direktiivien mukaan on tyyppihyväksyttävä.

3. Hakemuksesta tyypikatsastus on kui-

tenkin toimitettava muulle moottorirekimalille kuin moottorikelkalle, muulle kuin 1 momentissa mainitulle rekisteröitäväksi tarkoitettulle moottorikäyttöiselle ajoneuvomallille, perävaunumallille sekä Suomessa muutetulle ja täydennetyllä muulle kuin 2 momentissa tyypikatsastusoikeuden ulkopuolelle rajatulle M₁-luokan ajoneuvomallille.

4. Ajoneuvot ovat samaa mallia, jos ne ovat toistensa kaltaisia rakenteeltaan, akseliväliltään ja mallimerkinnältään. Ajoneuvohallintokeskus määrää tarvittaessa ajoneuvomallille annetun tyypikatsastustodistuksen voimassaolosta ajoneuvoja koskevien säännösten muuttuessa.

Tämä asetus tulee voimaan 30 päivänä syyskuuta 1998.

Helsingissä 25 päivänä syyskuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Matti Aura*

N:o 705

Asetus**ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen 4 ja 5 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä syyskuuta 1998

Liikenneministerin esittelystä
muutetaan ajoneuvojen rekisteröinnistä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun asetuksen (1598/1995) 4 ja 5 §, sellaisina kuin niistä ovat 4 § osaksi asetuksissa 673/1997 ja 292/1998 sekä 5 § asetuksessa 762/1996, seuraavasti:

4 §

Tekniset tiedot

1. Ajoneuvosta on rekisteriin merkittävä ainakin seuraavat tekniset tiedot:

- a) omamassa, kokonaismassa ja akselille tai telille kohdistuva massa;
- b) tarvittaessa valmistajan sallima, tiellä yleisesti sallitut arvot ylittävä kokonaismassa ja akselille tai telille kohdistuva massa;
- c) akselivälit, akselistorakenne sekä korirakenne, -materiaali ja -tyyppi;
- d) leveys ja pituus;
- e) rengaskoko ja tarvittaessa renkaiden kantavuusluokka;
- f) tarpeelliset tiedot ajoneuvon luokkaan ja ryhmään sekä lajiin vaikuttavista tai omaan massaan luettavista varusteista;
- g) moottorin käyttövoima ja tilavuus sekä tehoa lisäävä laite, autosta ja moottoripyörästä moottorin teho ja tieto moottorin vähäpäästöisyydestä;
- h) kuljettajan lisäksi ja kuljettajan vieressä olevien istumapaikkojen lukumäärä, seisomapaikkojen lukumäärä, muiden paikkojen lukumäärä sekä tarvittaessa tavaralle varatun tilan mitat;
- i) kokonaismassaltaan yli 3,5 tonnin tai O₃- taikka O₄-luokan perävaunun vetämistä varten oleva vetopöytä tai vetokytkin kuorma-autossa sekä N₂- ja N₃-luokan ajoneuvossa ja vetokytkin O₃- ja O₄-luokan perävaunussa;
- j) O₃- ja O₄-luokan perävaunusta ja sellaisen vetämiseen tarkoitettusta N₂- ja N₃-luokan ajoneuvosta kytkentämitat;
- k) rekisterikilven pituus; sekä

l) jarrujärjestelmän tyyppi.

2. M₁- ja N₁-luokan ajoneuvosta on rekisteriin merkittävä auton väri sekä tieto vaatimusten täyttämiseksi pakollisina varusteina olevista ilmatyynystä ja turvavyön kiristimestä. EY-tyyppihyväksytystä M₁-luokan ajoneuvosta on rekisteriin merkittävä tieto direktiivien mukaisista paikallaan olevan ajoneuvon meluarvosta ja polttoaineen yhdistetystä kulutusarvosta sekä suurimmasta sallitusta kattokuormituksesta.

3. Moposta, kevyestä nelipyörästä ja moottorikelkasta on merkittävä rekisteriin 1 momentin e ja g kohdassa tarkoitettut tiedot ja tarpeelliset erityistiedot. Lisäksi moposta ja kevyestä nelipyörästä on merkittävä tieto välityssuhteesta sekä kaasuttimen merkki ja malli.

5 §

Ennakoilmoituksen tekeminen

1. Ajoneuvon valmistaja tai ajoneuvojen katsastuksesta annetun asetuksen (1702/1992) 5 §:ssä tarkoitetun ajoneuvovalmistajan edustaja voi tehdä rekisteriin ennakoilmoituksen uudesta ajoneuvosta, jota ei mainitun asetuksen 23 §:n 2 momentin nojalla ole esitettävä rekisteröintikatsastukseen, kun kysymyksessä on:

- a) M₁- tai L-luokan ajoneuvo, jota varten on annettu vaatimustenmukaisuustodistus;
- b) M₁-luokan ajoneuvo, joka on Suomessa piensarjatyypikatsastettua mallia ja josta on poistettu tai ennen rekisteröintiä poistetaan tyypikatsastuksessa mahdollisesti todetut puutteet; tai

c) muu kuin M₁-luokan ajoneuvo, joka on Suomessa tyyppikatsastettua mallia ja josta on poistettu tai ennen rekisteröintiä poistetaan tyyppikatsastuksessa mahdollisesti todetut puutteet.

2. Ennen kuin 1 momentin a ja b kohdassa tarkoitettu ajoneuvosta tehdään ennakkoilmoitus, ajoneuvomallista on tehtävä ainakin rekisteriin merkittävät tekniset ja autoveron määräytymiseen vaikuttavat muut tiedot käsittelevä ilmoitus (tyyppitietoilmoitus) ajoneuvohallintokeskukselle.

3. Ennakkoilmoituksen saa tehdä vain autoverolain 39 §:ssä tarkoitettu rekisteröity verovelvollinen.

4. Ennakkoilmoitus on tehtävä automaattista tietojenkäsittelyä hyväksi käyttäen. Ennakkoilmoituksen tekemisessä tapahtunut virhe voidaan ennen ensirekisteröintiä korjata ennakkoilmoittajan ennakkoilmoitustodistuksella tekemän uuden ilmoituksen perusteella.

1. Tämä asetus tulee voimaan 30 päivänä syyskuuta 1998.

2. Asetuksen 4 §:n 2 momentissa tarkoitettu ilmatyynyä, turvavyön kiristintä, paikallaan olevan ajoneuvon meluarvoa, polttoaineen yhdistettyä kulutusarvoa ja suurinta sallittua kattokuormitusta koskeva tieto merkitään rekisteriin ennen 1 päivää tammikuuta 1999 ensi kertaa käyttöön otetusta ajoneuvosta vain, jos ajoneuvon rekisteriin ilmoittaja vaatii tällaisen merkinnän tekemistä.

3. Asetuksen 5 §:n 1 momentin a kohdasta poiketen Suomessa ennen 1 päivää tammikuuta 1998 monivaiheisesti tyyppihyväksytyn M₁-luokan ajoneuvon sekä Suomessa tyyppikatsastettavan N-luokan ajoneuvosta M₁-luokan ajoneuvoksi muutettavan ajoneuvon saa ennakkoilmoittaa 31 päivään joulukuuta 1999 saakka, vaikka ajoneuvoa varten ei ole annettu vaatimuksenmukaisuustodistusta. Piensarjatyypikatsastetun ajoneuvon saa viimeksi mainitun ajankohdan jälkeenkin ennakkoilmoittaa.

Helsingissä 25 päivänä syyskuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Matti Aura*

N:o 706

Valtioneuvoston päätös**kansaneläkkeiden sitomisesta elinkustannuksiin annetun valtioneuvoston päätöksen 2 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 24 päivänä syyskuuta 1998

Valtioneuvosto on sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä *muuttanut* kansaneläkkeiden sitomisesta elinkustannuksiin 17 päivänä toukokuuta 1984 annetun valtioneuvoston päätöksen (383/1984) 2 §:n, sellaisena kuin se on valtioneuvoston päätöksessä 1514/1995, seuraavasti:

2 §

Kunkin vuoden alusta sovellettava kansaneläkeindeksin pisteluku lasketaan edellisen kalenterivuoden kolmannen vuosineljänneksen keskimääräisen elinkustannusindeksin pisteluvun perusteella siten, että pisteluku

jaetaan luvulla 1,16 ja osamäärä pyöristetään lähimpään kokonaislukuun.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1998.

Helsingissä 24 päivänä syyskuuta 1998

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Vanhempi hallitussihteeri Juha Rossi

1916

N:o 707

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä

Annettu Helsingissä 24 päivänä syyskuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/1993):

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavat päätökset:

Päätöksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMp rehuvalmisteiden valvonnan järjestämisestä*)	138/1998	24.9.1998	30.9.1998
MMMp rehuvalmisteiden valmistuksen oma-valvonnasta	139/1998	24.9.1998	30.9.1998

Edellä mainitut päätökset on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Päätös on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite Liisankatu 8, PL 250, 00171 Helsinki, puh. (09) 134 211.

Helsingissä 24 päivänä syyskuuta 1998

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Päivi Mannerkorpi

*) Neuvoston direktiivi 70/373/ETY; EYVL N:o L 170, 3.8.1970, s. 2, neuvoston direktiivi 72/275/ETY; EYVL N:o L 171, 29.7.1972, s. 39, neuvoston direktiivi 95/53/EY; EYVL N:o L 265, 8.11.1995, s. 17, komission direktiivi 71/250/ETY; EYVL N:o L 155, 12.7.1971, s. 13, komission direktiivi 71/393/ETY; EYVL N:o L 279, 20.12.1971, s. 7, komission direktiivi 72/199/ETY; EYVL N:o L 123, 29.5.1972, s. 6, komission direktiivi 73/46/ETY; EYVL N:o L 83, 30.3.1973, s. 21, komission direktiivi 73/47/ETY; EYVL N:o L 83, 30.3.1973, s. 35, komission direktiivi 74/203/ETY; EYVL N:o L 108, 22.4.1974, s. 7, komission direktiivi 75/84/ETY; EYVL N:o L 32, 5.2.1975, s. 26, komission direktiivi 76/371/ETY; EYVL N:o L 102, 15.4.1976, s. 1, komission direktiivi 76/372/ETY; EYVL N:o L 102, 15.4.1976, s. 8, komission direktiivi 78/633/ETY; EYVL N:o L 206, 29.7.1978, s. 43, komission direktiivi 81/680/ETY; EYVL N:o L 246, 29.8.1981, s. 32, komission direktiivi 81/715/ETY; EYVL N:o L 257, 10.9.1981, s. 38, komission direktiivi 84/4/ETY; EYVL N:o L 15, 18.1.1984, s. 28, komission direktiivi 84/425/ETY; EYVL N:o L 238, 6.9.1984, s. 34, komission direktiivi 92/89/ETY; EYVL N:o L 344, 26.11.1992, s. 35, komission direktiivi 92/95/ETY; EYVL N:o L 327, 13.11.1992, s. 54, komission direktiivi 93/28/ETY; EYVL N:o L 179, 22.7.1993, s. 8, komission direktiivi 93/70/ETY; EYVL N:o L 234, 17.9.1993, s. 17

N:o 708

Verohallituksen päätös

Konserniverokeskuksen toimivallasta ja toimivaltaisesta verotuksen oikaisulautakunnasta sekä Konserniverokeskuksessa verotettavista verovelvollisista

Annettu Helsingissä 18 päivänä syyskuuta 1998

Verohallitus on 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun verohallintolain (1557/1995) 1 §:n 3 momentin ja 13 §:n nojalla, sellaisena kuin ne ovat laissa 637/1997, määrännyt:

1 §

Konserniverokeskuksen toimivalta

Konserniverokeskuksen toimivaltaan kuuluvat tämän päätöksen liitteessä nimettyjen verovelvollisten verotusta koskevat laissa, asetuksessa tai muussa päätöksessä tai määräyksessä verovirastolle säädetyt tehtävät.

Poiketen siitä mitä edellä 1 momentissa määrätään

1) Uudenmaan verovirasto on toimivaltainen veronkantolaissa (611/1978) tai muualla säädetyissä tai määrätyissä veronkantoon liittyvissä tehtävissä kuitenkin niin, että Konserniverokeskus on toimivaltainen veronhuojennus- ja lykkäysasioissa sekä veronkantolain 4 e §:ssä tarkoitetuissa verovastuuasioissa;

2) kiinteistöverolaissa (654/1992) tarkoitetun kiinteistöverotuksen toimittamisessa ja metsänhoitoyhdistyksistä annetussa laissa (558/1950) tarkoitetun metsänhoitomaksun määräämisessä sekä muissa mainittuihin veroihin liittyvissä tehtävissä on toimivaltainen se verovirasto, jolle tehtävät on erikseen säädetty tai määrätty;

3) rajoitetusti verovelvollisen verottamisesta annetun lain (627/1978) 11 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa virheellisesti perityn määrän palauttamista ja 11 a §:ssä tarkoitetuissa yhtiöveron hyvityksen myöntämistä koskevis-
sa asioissa on toimivaltainen se verovirasto, jonka toimialueella veron perimiseen velvollisen tai osinkoa jakavan yhtiön kotikunta on, ja

4) leimaverokoneiden käytöstä annetun verohallituksen päätöksen (1334/1996) mukaisissa tehtävissä on toimivaltainen se verovirasto, jonka toimialueella leimaverokonetta käytetään.

Konserniverokeskus voi antaa verotuksen tekniseen suorittamiseen liittyviä tehtäviä muun veroviraston tehtäväksi.

2 §

Toimivaltainen verotuksen oikaisulautakunta

Konserniverokeskuksessa käsiteltävissä asioissa toimivaltainen verotuksen oikaisulautakunta on 31.12.1998 saakka Helsingin veropiirin verotuksen oikaisulautakunta ja tämän jälkeen Konserniverokeskuksen verotuksen oikaisulautakunta.

3 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1998 ja sitä sovelletaan vuodelta 1999 toimitettavassa verotuksessa.

Päätöstä sovelletaan liitteessä nimettyjen uusien verovelvollisten verotuksessa kuitenkin seuraavasti:

1. verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/1995) tai sen nojalla säädettyihin tai määrättyihin verovirastolle kuuluviin tehtäviin ensimmäistä kertaa tilikaudelta, joka päättyy 1 päivänä lokakuuta 1998 tai sen jälkeen;

2. ennakoperintälaissa (1118/1996), työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetussa laissa (366/1963) ja rajoitetusti verovelvollisen verottamisesta annetussa laissa tai mainittujen lakien nojalla säädettyihin tai määrättyihin verovirastolle kuuluviin tehtäviin niin, että Konserniverokeskus on toimivaltainen ennakoperintään liittyvissä tehtävissä ensi kertaa edellä 1 kohdassa mainittujen verovuosien verotuksessa hyväksiluettavissa ennakoissa, ja

N:o 708

maksuvalvontaan liittyvissä tehtävissä siinä laajuudessa, kuin jos verovelvollisen kotikunta olisi ennakoperintälain 30 §:n tarkoittamalla tavalla muuttunut kalenterivuoden 1998 aikana verovirastosta toiseen verovirastoon;

3. korkotulon lähdeverosta annetussa laissa (1341/1990) tai sen nojalla säädettyihin tai määrättyihin verovirastolle kuuluviin tehtäviin noudattaen soveltuvin osin, mitä edellä 2 kohdassa on maksuvalvonnan tehtävien osalta määrätty;

4. arvonlisäverolaissa (1501/1993) ja eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetussa laissa (664/1966) tai mainittujen lakien nojalla säädettyihin tai määrättyihin verovirastolle kuuluviin tehtäviin siinä laajuudessa kuin, jos verovelvollisen kotikunta olisi arvonlisäverolain 158 §:n tarkoittamalla tavalla muuttunut kalenterivuoden 1998 aikana verovirastosta toiseen verovirastoon;

5. Tuloverolaissa (1535/1992), elinkeinotulon verottamisesta annetussa laissa (360/1968), merenkulun veronhuojennuksista

annetussa laissa (433/1981) tai mainittujen lakien nojalla säädettyihin tai määrättyihin verovirastolle kuuluviin tehtäviin 1 kohdassa mainittujen verovuosien verotuksessa, ja

6. edellä 1 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettuihin veronkannon tehtäviin niiden verojen ja maksujen osalta, joissa Konserniverokeskus on tämän päätöksen mukaan toimivaltainen.

Päätöksellä kumotaan Verohallituksen 30 päivänä syyskuuta 1997 antama päätös Konserniverokeskuksen toimivallasta ja toimivaltaisuudesta verotuksen oikaisulautakunnasta (919/1997) kuitenkin niin, että päätöstä sovelletaan Verohallituksen päätöksillä 30 päivänä syyskuuta (3069/345/97) ja 28 päivänä huhtikuuta (1418/345/98) määrättyjen verovelvollisten verotuksessa vuosilta 1997 ja 1998.

Tämän päätöksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin voidaan ryhtyä ennen päätöksen voimaan tuloa.

Helsingissä 18 päivänä syyskuuta 1998

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Ylitarkastaja Kari Aaltonen